

சிறவியது: 1924.

மாலை 23 }

நாளே 29-10-1949 சனிக்கிழமை

மலர் 8.

அமெரிக்க மகுடியில்.....

“ஆசியா வெங்கம் கம்யூனிஸம் வேகமாக ஏற்படுகிறது. இதைத்தடுத்தத்தானாகவேண்டும். ஆசியாவில் பலம் பொருந்தியாடு இந்தியா. அதன் முயற்சியிருந்தால் முறியாக்கலாம் சமதாமத்தை.

இந்திய உபகண்டத்தின் தொழில்பிவிருத்திக்கு ஏற்ற மூலதனம் போட அமெரிக்கமுதலாளிகள் காத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் சம்மதம் தான் தேவை. ஆக்கிரபலம் பொருந்திய இந்தியாவனுவறவேண்டுமென்பதே எங்கள் ஆசை,,

பம்பாயில் இந்தியாவின் அமெரிக்கஸ்தானிகர் கிரேடி (:948)

“காண்டன் நகரம் தோக்கி கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் கடும் பார்ச்சல். மாசேதுங் தலைமையானில் சீனர்வில் கம்யூனிஸ அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் இராஜுவு உதவியிருந்தும் சீனாவில் பொதுவடைமைக் கட்சியினர் வென்றனர்,,

சமீபகால பத்திரிகைக்கேச் சேய்திகள்.

“நேருவின் அமெரிக்கப் பிராயாணம். ட்ரூமனின் சொந்த விமானம் வண்டனுக்குவந்து நமது நேருவை அழைத்தாச் சென்றது. விமானங்களையத்தில் ட்ரூமன் நேரேவந்து நேருவை வரவேற்றி உபசரித்தார். பண்டிதருக்கு, இந்தியாவின் பிரதமருக்கு, பாரதத்தின் தவப்புகள்வருக்கு, யன்னின் மாணிக்கத்திற்கு மகத்தான வரவேற்பு அமெரிக்காவில் அளிக்கப்பட்டது.,,

நேருவின் அமெரிக்கப் பிராயாணம்பற்றி சேய்திகள்.

ஆடம்பரமானவரவேற்பு! அதி

சபூபசரிப்பு, அன்பும் கனிவுங்கலந்த, நன்மதிப்புடன் கூடிய பேச்சு; இதமான சொற்கள்! இன்பப்புன்னகை! ஆம்!! அமெரிக்காவிலே, உலகத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கும் அமெரிக்காவிலே, மார்ஷல் திட்டத்தால் அய்ரோப்பாவையே வென்றிடுவோம் எனத்திட்டமிட்டு வேலை செய்யுங். அமெரிக்காவிலே பொதுவடைமை எதிர்ப்புப் பிரசாரத்திலே, இட்லரையும் வெட்கித்தலை குனியச் செய்யும் பேச்சுகள் நிறைந்த அமெரிக்காவிலே, அய்க்கியநாடுகள் சபூபயை ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருக்கும் அமெரிக்காவிலே, பி ரிட்டனைப் பொருளாதாரத்திலே வென்றுவிட்ட அமெரிக்காவிலே இந்தியாவின் பிரதமருக்கு ஆனந்தமயமான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. புதுக்கண்டத்தின் ‘புனித’ வரவேற்புக் கேட்டு, பார்! பார்! எங்கள் பாரதாட்டுப் பண்டிதருக்கு என்னவரவேற்பு ஆஹா! ஆஹா! என்று கூறி உளம்களித்திருப்பர் பலதோழர்கள்.

ஐவகருக்கு, அமெரிக்காவில் கிடைத்த அன்புப்பார்வையை, ஆரவாரத்தைக்கண்டமக்கள் அத்தனைப்பேரும் அதிசயப்பட்டுத் தான் இருப்பர்; இந்தியப்பிரதமரின் புகழ் பாடித் தான் இருப்பர். ஆனால் அமெரிக்காவை அறிந்த அரசியல் வாதிகள், அந்தநாட்டின் பண்பையறிந்த பொருளாதார நிபுணர்கள், அப்பணக்கார நாட்டின் சாகசங்களைத்தெரிந்திருந்த சீரியமதிபடைத்ததோழர்கள், அதிசயப்பட்டிருக்கமாட்டார்கள், ஆனால் ஆயாசமடைந்திருப்பார்கள், பெரு

மையடைந்திருக்க மாட்டார்கள் ஆனால்பதறி இருந்திருப்பார்கள்.

அமெரிக்காவின் அன்பழைப்பு அருமைநேருவுக்குக் கிடைத்தது, அன்றே ஆயாசப்பட்டோம்! அமெரிக்காவின் உதவிதேவைதான், ஏற்றுக் கொள்ளப் படவேண்டியது தான் என்றபேச்சுபரவியது காங்கரஸ்வட்டாரத்திலே! அன்றே கலங்கினே நாம் நாம் எதிர்பார்த்தது, என்னியது, அஞ்சியது இன்று நடந்தேவிட்டது; அதற்கான ஆரம்பப் பணிகள் அமெரிக்காவிலே நேருவால் செய்யப்பட்டுவிட்டது. அமெரிக்கமகுடியிலே இந்துஸ்தான் நாகம்மயங்கிவிட்டது!

ஆம்! நல்லெண்ணத்துதர்ப்பத்தான் செல்லுகிறேன் என்று நேரு சொல்லியிருந்தாலும் கூட, அமெரிக்காவின், அரசியல் சமூகவாழ்வைத்தெரிந்து கொள்ளவே செல்லுகிறேன் என்று அவர்சொல்லியிருந்தாலும்கூட, ஆசையின் காரணமாகத்தான் அமெரிக்காபோகிறேனே தவிர பிச்சை கேட்க அல்ல என்று அவர்சொல்லியிருந்தாலும்கூட, நாம் சொன்னோம் இவைள்ளத்தின் உண்மைக்கருத்துக்களைக் காட்டும் பேச்சு அல்ல நடப்பது வேறாகத்தான் இருக்கும், பொறுத்திருந்து பாருங்கள் என்று. அப்போது, அருமைத் தோழர்கள் பலர் கிண்டல் செய்தனர் நம்மை. ஆனால் இன்றைய நிலை நமதுசொல்லின் சித்திரமாக்கத்தான் காட்சியளிக்கிறது.

பத்திரிகை நிருபர்களிடையே பேசியநேரு கூறுகிறார்,

‘நான் அமெரிக்காவிலே யிருந்து எதிர்பார்ப்பது மூன்று. 1. உணவுப் பிரச்சனையைச்மானிக்க 10 லட்சம் டன் கோதுமை தேவை. 2. இயந்திர உதவி. 3. அமெரிக்க முதலாளிகளின்மூலதனம். இவை மூன்றையும்கேட்கிற் நேரு. நல்லெண்

ணத்தூதாய்ச் சென்றநேரு'நேசம் தாராயே ஆசைக்குக்கந்த அன்பே' என்றுபாடுகிறார்; சுதந்திர இந்தி யாவின் பிரதமராய்ச் சென்றநேரு, சொகுசாகவாழுவேம், ஈ, செல் வனே என்று அழைக்கிறார் அமெரிக்காவை. வேதனையளிக்கும் விசித்திர நிகழ்ச்சிதான்.

ஆசியாவெங்கும் கொந்தளித் துக் கொண்டிருக்கும் கம்யூனிசத்தை, ஏழ்மை நாடுகளிலே எழுந்து விளையாடும் கம்யூனிசத்தைக்கண்டு பிதியுற்ற அமெரிக்கா, வலுவற்றிருக்கும் இந்தியாவைத்தன் எடுப்பிதழுளாக ஆக்குவேண்டும் என்று நினைப்புதிலே வியப்பில்லை. சைனாவிலே முடிந்து, பர்மாவிலே போராட்டந் தொடங்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்தைக்கண்டு கலங்கியிருக்கும் அமெரிக்கா, 'கண்ணாட்டி கட்டி வறையிலே சல்லாபம் செய்வோம் வா!' என இந்தியாவை அழைப்பது ஆச்சரியமில்லை. சோவியத்தின் அண்டைநாடு, ஆனால் அதன் மேல் வெறுப்புற்றநாடு, ஆகவே நம் அடிமையாக ஆக்கிக்கொள் வது எளிது என்று அமெரிக்கா என்னுவதில்வியப்பில்லை. அய்ரோப்பாவுக்கு, மார்ஷல் திட்டம், ஆசியாவுக்கு வேண்டுமே ஒன்று. அதற்கு இந்தியாவைச் சரிக்கட்டி நால்தான் சமதர்மப் பேயின் கொட்டமும் அடங்கும், நம் பொருள்களுக்கு மார்க்கெட்டும் கிடைக்கும். ஆகவே ஒரே கல்லில் இருமாங்காய் விழுகிறது, என்று அமெரிக்காகணக்குப் போவதும் தவறுள்ளது கூறமுடியாது.

ஆனால் அகில உலக அரசியலை யும் ஒரேகண் கொண்டு பார்க்கும் திறம் படைத்தவர் என்று விளம் பரப்படுத்தப்பட்டநேரு, இதை யெல்லாம் அறிய வில்லையே என்று நினைக்கும் போது தான் வேதனையுறுதிகிறோம் நாம். அமெரிக்காவின் பேச்சிலே மயங்கி, மூலதனம் கொடுங்கள் பாதுகாப்புத் தருகிறோம் நாங்கள் என 'பர்மிட்' அளிக்கிறாரே அதை என்னும் போதுதான் பதறுகிறோம் நாம்— அமெரிக்காவின் அடிமையாக நமத்திரும் நாட்டை அடக்கவைக்கிறாரே என்று என்னும் போதுதான் பயப்படுகிறோம் நாம்; வியாபாரத்தில் ஆரம்பித்து முடிவில் வேதனையில் கொண்டு வந்து விடுமே இந்தவேலை என்று என்னும் போதுதான் திகில்லை கிறோம்.

இந்திய உபகண்டத்து மக்கள் இருந்து நூற்றாண்டுக்கு மேலாக வெள்ளையரின் ஆதிக்கத்திலே, அல்லல் பல அடைந்து, ஆகாது இது என்முரசு கொட்டி, வீரப் போராட்டம் நடத்தி இன்றைக்கு ஒரளவுக்கு விடுதலை வீரர்களாக வாழுகிறோம், என்கிறார்கள்.

வெள்ளையனிடம் இந்தநாடு அடிமைப்பட்டது அவன் வாளை உத்து வீரப்போர் புரிந்ததால் அல்ல; வியாபாரத்தால், சாகச மொழியால். வெள்ளையர் இந்தநாட்டிற்குவந்த நேரத்திலே வைஸ்ராய்கள் வரவில்லை, வியாபாரிகளாகத்தான் வந்தார்கள். ஆரம்பகாலத்திலே அடக்குமுறைச்சட்டத்தைப் புரட்டவில்லை, அன்புப் பாடந்தான் படித்தார்கள். துப்பாக்கியேதுணையாகக் கருதியிருக்கவில்லை, ஆயுதத்தையே ஆண்டவன் துணையாகக் கருதியிருக்கவில்லை, அறியாதவர்களையேதங்களின் விறைகளுக்குத் தூண்களாக நிறுத்தினர். ஆசைச் சொற்கள் பேசித்தான் அடிமையாக்கினர் நம்மை. அதே வேலையைத்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறது அமெரிக்கா! அதன் முதல் கடந்தான் நேருவுக்கு அளித்த வரவேற்புகளும், வர்மத்துப்பாக்களும்.

சென்ற ஆண்டிலே இந்திய சர்க்கார் அமெரிக்கச் சர்க்காரை 200 கோடி ரூபாய் கடன் கேட்டிருந்தனர். அமெரிக்கா குழுவொன்றையனுப்பி 200 கோடி ரூபாய்க்கு இந்தியா பொறுமானமுள்ளதா என்று பார்த்து, கடைசியிலே 100 கோடி ரூபாய் அளிப்பதாகக் கூறினார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது. சிந்தனையைச் சிறிது செலவிட்டுப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

அமெரிக்கா இன்று நேருவை வரவேற்கிறதென்றால் வீணாகவா, அல்லது வேறு வேலையில்லாத தர்லா?

'அன்பரே! குளத்தங்கரையில் கண்டது முதல் காதல் நோயால் வாடுகிறேன் மிக; கட்டியணைத்தால் தான் காதல் திரும். அழகர் உம்மைக் கண்டவுடனே, பாவிமதனனின் பூவும்பு பாய்ந்து விட்டது மார்பில், மகிழ்ச்சியளிக்கவாரும் மஞ்சத்திற்கு, என்னின்

னிசைச் செல்வமே, சிந்தை மகிழ்ச்செய்யீரா;' என்ற அழைப்பு வருகிறது, ஒரு அமுத வல்லியிடமிருந்து. வாலிபன் என்ன செய்வான்? ஆனந்தமகடயலாம், அதரச் சுவாமி காணத்தடிக்கலாம், இன்பங்காண என்னலாம். ஆனால், மெருகு பூசிய மாயக்கள்ளி அவள் என்று தெரிந்தால் காசைக்கருதி, கட்டமுகர் வரவுக்குக் காத்திருக்கும் கணிகை அவள் என்று அறிந்தால், நோயின் உறைவிடம் அவள் என உணர்ந்தால் கொஞ்சிவானா? நிச்சயமாக முடியாது.

இதோ! விருந்தும், வேடிக்கையும் நடக்கிறது பண்டிதருக்கு அங்கு, அதே நேரத்திலே, பாதுகாப்புத்தாருங்கள், பொருளுற்பத்தியின் மூலவர்களாய் இருக்கிறோம் என்ற சொற்களும் இருக்கிறது அங்கு. ட்ருமனின் கைலாகு ஒரு பக்கம், முதலாளிகளின் வசீகரப்புன்னகை மறு பக்கம், ஆக்கிள்லைன் அன்புப் பேச்சு ஒரு பக்கம், அதே நேரத்திலே, ஹென்றி போருப் பரம்பரையினரின் பாகு மொழி மறு பக்கம், சென்டின்சிரங்த அழைப்பு ஒரு பக்கம், முதலாளிகள் சங்க அழைப்பு மறு பக்கம், அமெரிக்கக் காங்கிரஸின் கண்ணிய உரை ஒரு பக்கம், மக்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றி கவலைப்படாத மதோன்மத்தர்களின் ஆசைப் பேச்சு மறு பக்கம், எதை எடுத்துக் காட்கிறது இவைகள்? இதை யெல்லாம் உணர வேண்டாமா பண்டிதர்! 'வெற்றிலைபாக்குவதைத்து,' வலிய இழுக்கராரே பண்டிதர். காத்திருந்த ஒநாயை துணைக்கழைத்த ஆட்டின் கதையைவிட விசித்திரமாக இல்லையா? அமெரிக்கா மூலதனம் பெற்றால், மூலதனம் போடும் உங்களுக்குச் சலுகையும், பாதுகாப்பும் தருவோம் என உறுதிமொழி புகன்றால் பின்னிட்டு என்ன நடக்கும், யோசித்துப் பார்த்தாரா 'பாரத புத்திரர்.' இந்தியா அமெரிக்காவின் வேட்டைக் காடாவதைத் தவிர வேறு என்ன நடக்கும்.

ரஷ்யாவிலே ஜார் அரசாண்டநேரத்திலே, அங்கிய மூலதனத்திற்கு அமோக ஆதரவளித்தான். அதன் விளைவு, அத்தனை (தொடர்ச்சி 6 ம் பக்கம் பார்க்க)

[உரிமை]

[ஆசிரியருக்கே]

தொல்காப்பியப் பொருள்திகார விளக்கம்.

—(புலவர் குழந்தை) —

மற்றொரு நாள் புலியை ஒட்டுக்காத்தான். மற்றொருநாள் கடிக்கவந்த செந்நாயை யோட்டிக் காத்தான். அன்னாய்! மற்றொருநாள் சுணையாடி ணோம். நீண்டநேரம் விளையாடினதால் தலைவி களைத்து விட்டாள். கைகாலை வாங்க முடியாமல் தண்ணீரைக் குடித்துக் கொண்டுள்ளே போனாள். அவ்வேளை அன்றுவந்து காத்த அவன்போந்து தலைவியை எடுத்துக் கரையில் விட்டு உயிரைக் காத்துச் சென்றான். பின்னொருநாள் எட்டாத கிளையிலிருந்த பூக்களைப் பறித்துக் கொடுத்தான். அழகிய தழையுடை கட்டிக்கொடுத்து மகிழ்வித்தான். அம்முதல்நாளிலிருந்தே தலைவி அவன் மீது காதல் கொண்டாள் எனக்கூறுதல். இவை முறையே, களிறுதருபுணர்ச்சி, புலிதருபுணர்ச்சி, நாய்தருபுணர்ச்சி புன்தருபுணர்ச்சி, பூத்தருபுணர்ச்சி, தழைமுதருபுணர்ச்சினனப்படும். களிறுதருபுணர்ச்சி களிற்றை யோட்டிக்காத்தால் அன்புற்றுக்கூடினோம் எனல். இவற்றுள்ளதாவது இரண்டு மூன்று கூடுவாள். அன்றி, இருவரும் தாமே எதிர்ப்பட்டனர். யான் அறிந்திலேன் எனக்கூறுவாள். நற்றாய் தந்தை, தன்னைக்குக் குறிப்பால்கூறுவாள். தந்தைத் தலைமகாள் தந்தை. தன்னைத் தலைமகாள் அன்னன். எல்லோரும் தலைவியின் கருத்துக் குடன்பட்டபின் செவிலியும், நற்றாயும் அறிவரைக் கேட்டுத் தலைவன் வரலாற்றையறிந்து கொள்வார்.

இவ்வறத்தொடு நிற்கும் செய்தியால் நம்முன்னையோர் களை வொழுக்கத்தை எவ்வளவு இன்றியமையாத தொன்றாகக் கருதி வந்தனர் என்பதையறிந்து இறும்புதெய்த வேண்டிய தொன்றாகும். பெண்மக்களுக்கு அக்காலிஇருந்து வந்த சரிசிகர்த்துரிமைக்கு இச்சிக

யல் ஒன்றே போதுமானதாகும். அவள் விரும்பியவனுக்கே கொடுக்கும், அவள் விரும்பியவனையே மணந்து கொள்ளும் உரிமையை விடப் பெண்களுக்கு வேறு என்ன உரிமை வேண்டும்? தன் துணைவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை தனக்கே உள்ள ஒருபெண்ணை விடப் பெரும் பேறு பெற்ற வர்யார்? எல்லோரும் உடன் பட்ட பிறகே செவிலியும் நற்றாயும் தலைவன் தன்மையை அறிவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறார் களென்றால் பெண்களுக்கு கொடுக்கின்திருக்கிறது! என்று நம் தண்டமிழ்ப் பெண்டிர்குலம் அப்பண்டைய உரிமையை பெருமையைப் பெற்று இன்புற்றுவாழுமோ?

வரைதல்: வரைதல்-மணத்தல். அது களவு வெளிப்பட்டபின் வரைதல், களவு வெளிப்படாமுன் வரைதல்லன இரண்டுவகைப்படும். தலைவி அறத்தொடு நின்றதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டபின் மணந்து கொள்ளுதல்-களவு வெளிப்பட்டபின் வரைதல்-ஆகும். தலைமகள் அறத்தொடு நில்லாமுன் தலைவன் தலைவியை உடன் கொண்டு சென்று தன் னாரில் மணந்துகொள்வது களவு வெளிப்படாமுன்வரைதலாகும்.

மணம். உறுதியானபிற்கு அத்திருமணச் செலவுக்கு வேண்டிய பொருள் கொண்டுவரத் தலைவன் தன்னார்க்குச் செல்வான். இது வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல் எனப்படும். தலைவன் பொருள் கொண்டு வந்ததும் திருமணம் நடைபெறும். அம்மணமுறை கற்பியலில் விளக்கப் படும்.

உடன்போக்கு: தலைவிதலைவனுடன் செல்லுதல். இது கோண்டு தலைக்கழிதல் எனவும்படும். தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையாரு

வர் காதல் கொண்டு களவொழுக்க மொழுகிவருவதைத் தலைவி பெற்றோர் தலைவியால் அறிந்து அவர்கள் கருத்துக்கிசைந்து அவனுக்கே அவளைக் கொடுப்பர். ஒருசில பெற்றோர், களவொழுக்கத்தையறியாதும், அறிந்தும் அதற்கு உடன்படாதும் தலைவியை வெளிப்போகாது வீட்டிலுள்ளடுக்கு காவல் காத்து வருவர். தலைவனைக் காணப் பெறாத தலைவி பிரிவாற்றாமையால் வருந்துவாள். அது கண்ட தோழி ஒருவருமறியாது தலைவியைத் தலைவனுடன் அவனுரைசெல்ல அனுப்புவான். தலைவனுடன் தலைவி சென்றதையறிந்த செவிலி பின் தேடிசெல்வான். செவிலியேயன்றிச் சுற்றத்தாரும் தேடிசெல்வார். சுற்றத்தார் வருவதைக் கண்ட தலைவி, அவரிடம் வராமல் தலைவனைத் தழுவிக் கொண்டு அவனுக்குத் தன் சுற்றத்தார் தீங்கு செய்வரென அஞ்சவாள். அதையறிந்த சுற்றத்தார் தாம் என்னியது தவறெனவுணர்ந்து இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டுவந்து மணமுடிப்பர். அல்லது தலைவியை அவனைடு செல்ல விட்டு வருவர். அல்லது தேடிசென்ற வர்க்குத் தென்படாமல் அவனுரைசெல்வதும், தலைவற்கும் தலைவியை சுற்றத்தார்க்கும் போர் நிகழ்தலும் உண்டு. இருவரையும் அழைத்து வந்து மணமுடிப்பதே பெரும்பான்மை. வள்ளிதிருமணம் என்னும் கதை இதற்கு இலக்கியமாக எழுதப் பட்டதேயாகும். உடன்போக்கில் தலைவன் தேர், யானை, சுதிரை முதலியன ஊர்ந்து செல்வான். செல்லும் வழியில் தலைவியிடம், உன்னைக் கைவிடுதல் எனக்கு அறன்று, எனத்தன்கடமையைக் கூறிக்கொண்டு செல்ல

(தொடர்ச்சி 3-ம் பார்க்க)

குடி அரசு

29-10-49 சனிக்கிழமை.

பல்கலைக் கழகத்தில் பார்ப்பனர்!

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில், ஆண்டு தவறினாலும், 'கலாட்டா' தவறாது என்கிற ஒரு கெட்ட பெயரை எப்படியும் சம்பாதித்துத்தரவேண்டுமென்று சிலர் கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் முடிவுகட்டவேண்டியிருக்கிறது.

சமீபத்தில் நடந்த ஸ்தாபகர்தினக் கொண்டாட்டத்திற்கு சென்னை மேயர் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தாராம். விருந்தினராக வந்த மேயருடன், பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர், விருந்தினர் மனையில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சில மாணவர்கள் சென்று கலவரஞ்செய்து இருவரையும் 'சிறைவைத்துவிட்டார்களாம். எப்படியிருக்கிறது படிப்பு! 18மணி நேரங்கழி துத்தான் துணை வேந்தர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். விருந்தினரான மேயர் கூறிய சமாதானங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், மேயருக்குமட்டும் 18மணி நேரம் தாமதித்து விழா நிகழ்ச்சிக்குச் செல்ல விடுதலைகொடுக்கப்பட்டது எனச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தச் சிறைவைப்புக்குக் காரணம், ஸ்தாபகர் விழா கொண்டாடக்கூடாது என்கிற நன்றி கொல்லும் குணம் மேலோங்கிநின்றதுதான் என்பது வெளிப்பட்டது.

இந்த 'சில' மாணவர்கள் தங்கள் குறைகளைப்பற்றிய ஒரு அறிவிப்பையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதில், துணை வேந்தர் பல்கலைக் கழகத்தைவிட்டு நீக்கப்படவேண்டும்; மாணவிகள் தங்கியிருக்கும் ஹாஸ்டலைச் சுற்றி எழுப்பப்படும் மறைப்புச் சுவரை இடித்தெறிவு வேண்டும் என்பதுபோன்ற குறைபாடுகள் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

மாணவர்களின் முன்னேற்றத்

துக்கு எவ்வளவு அத்யாவசியமான குறைபாடுகள் இவை? இக்குறைபாடுகள் மாணவர்களின் நல்ல மாண்புக்கு அறிகுறியா? அல்லது வேறு எதற்கு அறிகுறியோ?

பல்கலைக்கழக வரலாற்றில், எப்படி எப்படியோ இதுவரை பலதடவைகளில் கலாட்டா நடந்திருந்தாலும், அத்தனை தடவையிலும் பார்ப்பன மாணவர்கள் தபித்துக்கொண்டு விவேதும், திராவிட மாணவர்கள் சிறைச்சாலை வரை சென்று திரும்புவதும் என்பதுதான் கண்ட பலனாக இருந்தது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் இதுவரை நடந்து வந்திருக்கும் கலவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகங்களுக்குப்பேர்பெற்ற வெள்ளிநாக்கு சாஸ்திரியாரின் நிர்வாக அடிப்படையைக் காரணமாகக் கொண்டு, பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியேயுள்ள பார்ப்பனத்தோழர்களின் தூண்டிதலினால், பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள பரர்ப்பன ஆகிரியர்களும், பார்ப்பன மாணவர்களும் உதவிசெய்ய, திராவிட மாணவர்கள்கருவியாகநின்று அதன்பலனையும் அவர்களே அனுபவித்து வந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் அவ்வப்போது எடுத்துக்காட்டிவந்திருக்கிறோம். ஆனால் அப்போது உணர்ந்துகொள்ள மறுத்து ஒருதலைச் சார்பாகவும் நடந்து கொள்வதுதான் அதிகாரத்திற்கு அடிக்கு என்று நம்பிய காங்கரஸ் மந்திரிகளும் இப்போது தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் இந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது.

இந்தக் கலவரத்திற்கு முன்னணியில் நின்று வரும்பணி ஆற்றியவர்கள், இன்றைய சுயராஜ்ஜியத்தில் பெரிய அதிகார நிலையிலாளவர்களின் பிள்ளைகள் என்பதாக வெளிப்படையர்கவேசால்லப்படுகிறது. இந்தப்போக்கை,

ஆரம்பத்திலேயே நமது காங்கிரஸ் சுயராஜ்ஜியபுரியினர் தடிப்பதற்கு விரும்பியிருப்பார்களேயானால், துணைவுந்தரைச் சிறைவைக்கும் அளவுக்கு காட்டுமிராண்டித்தனம் வளர்ந்திருக்காது என்பதுறுதி. இன்றுதான், இந்தத் தடவையில்தான் மதி மிக்க மாதவர், பொறுப்பற்ற அந்தச்சிலமாணவர்களைக் கண்டத்துடனே மன்னிப்பும் கேட்கவேண்டும் என்று போதனை புரிகிறார்!

போதனையை வரவேற்கிறோம். இக் கலவரத்தில் பெரும்பாலான திராவிட மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பதைக்கேட்கும்போது நாம் உண்மையாகவே பெரும் மகிழ்ச்சி யடைவதோடு, மிகமிகப்பார்ட்டி, இந்த காட்டுமிராண்டித்தனத்தை வெறுக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனவும் வேண்டுகிறோம்.

பார்ப்பனர்களும் — பார்ப்பன மாணவர்களும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தையும் அதன்நிர்வாகப்பொறுப்புகளைப் பார்ப்பனரல்லாத அறிஞர்களையும் எவ்வளவு துச்சமாகக் கருதி இந்தக் கலவரங்களைச் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களைச் சிந்திக்கவேண்டுகிறோம்.

மார்க்குரி ஹழிக!

கலீகால அதிசயபு! ஆண்டவனின் அதிபற்புத் துலாதி லீலைப் பக்தர்களின் மனம்மகிழ மகைனின் மயக்கவரம்!

ஆம்! முதல்காள்போட்ட மார்க்குரி மாரனை எரித்த தியாகராஜ்க்கு தாபத்தை உண்டாக்கியதாம். அல்ல, அல்ல கடுங்கோபத்தையே உண்டாக்கியதாம்! முனிகொண்டால் முப்புரம் எரிக்கும் மாயரல்லவா அவர்! ஆலய சிப்பந்தியின் உடம்பை ரின்தார் காயம் படாமல்!

வெளியூர் 27-10-49ம் தேதிய சௌதசமித்திரனில் காணப்படுகிறது மேலேகண்ட செய்தி.

முதல் நாள் போடப்பட்டதாம் மார்க்குரி ஸலட்; அடுத்த நாள் ஆண்டவனின் சந்திதானத்திற்கு (!) நெய்த தீபம் ஏற்றும் போது உணர்ச்சியற்றுபோனாராம் சிப்பந்திபலவிதசிட்சைசெய்தபின்

• சுடி அரசு

**கொஞ்சம் வந்ததாம் ‘பிரக்னா-
வடனே உத்திரவிட்டாராம்
என்றும்புற்றி யெரிகிறது, மர்க்
குரியென்கள், என்ற!**

ஆஹா! ஆஹா! என்ன அகிசு
 சயம் பாருங்கள்! ஆண்டவனுக்கே
 அடுக்க வில்லை ஆத்மிகத்தை
 விட்டு ஆபாசமான, மேல்நாட்டு
 முறைகளை நர்மவர்பின்பற்றவது
 என்று, திண்ணணமாநாட்டிலே
 குப்பண்ண சாஸ்திரியார் கூறுவது
 நம் காதில் விழுகிறது!

அனால் நம் ஆபிஸ் பையன் படு
குட்டியாச்சே, அவன் குறவதைப்
பாருங்கள், ‘ஏன் சார்’ அப்
பிழன்னா இனிமே, திருவண்ணா
மலை, தில்லை தீட்சிதூள்கோயில்,
மதுரை மீணாட்சியம்மன் கோயில்,
நம்ம ஊர் சிவன் கோயில் இது
களைல்லே இருக்கிற லைட்டை
யெல்லாங் கழட்டி தூர எறிந்
திவொங்களா’ என்று கேட்கிறான்.

‘என்ன திமிருடா உனக்கு,
உலக பிதாவைக் குற்றஞ் சொல்லு
கிறாயே, மனையா! எனதீரண்;
‘நான்ரா சார் மன்றயன், அவங்
கண்டிடுதிச்ச ரயில் வேல ஏறி,
ஊரூராப்போய் சாமி கும்பிட்ராங்
களே அவங்களா என்ன சொல்லி
குப்பிட்ரது சார்,’ என்கிறான்
ஆத்திரத்தோடு.

சாமிகளுக்கு எப்பவுமே இதுங்
கள்ளாம்புடிக்காதுடா! குளவிக்
கல்லு அளவுள்ள விக்ரகத்தைத்
பெரிய தேர்லே வைச்சு, ஆயிரக்
கணக்கான பேருங்க சோந்து
இழுக்கிறபோதே, தெரிஞ்சுக்க
வேண்டாமா, சாமின் கெல்லாம்
துவாபரயுகத்தைத்தான் விரும்புது
னன்று, என்று சூறி சமாதானப்
புதுதினேன்.

படுத்துவதேயா?
நீங்கள் என்ன சூறகிறீர்களோ!
மர்க்குரி ஒழுக! எண்ணென்பத்திரி
வாழுக!

எங்கள் பந்தீகண்ண?

சுயராஜ்ஜியம்பெற்ற இந்த நாட்டு
இல், அதன் அறிகுறி பொருள்
களின் விலை ஏற்றம்தான். ஒவ்வொரு
பொருளும் யுத்த காலத்தை
விட சுயராஜ்ஜிப் காலத்தில்
விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது.
இப்போது பெட்ரோலும்
மண்ணெண்ணையும் இந்த விலை
யேற்றத்தில் எங்கள் பங்கெண்ண
என்ற கேட்க, அந்த முறையிட்டு
கீழுக்க செல்விகாய்த்து நின்கள்

வியாகத் அலி ஏன் மறுத்தார்?

கராச்சி செல்லும் வழியில் டி-ல்
வியில் சிறிது நேரம் தங்கநேர்ந்த
பாகிஸ்தான் பிரதமமந்திரி தோழர்
வியாகத் அலிகாணன கவர்னர்—
ஜெஜனரல் தம்மோடு விருந்துண்ண
வரவேண்டுமென்று அதைப்பு
அனுப்பினாராம். உடனே
விரைந்து கராச்சி செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது என்று கூறி, அதை
பணி நேரம் வரை விமானக் கூடத்திலேயே தங்கியிருந்து, உணவுண்டு
கிட்டு கராச்சி சென்று விட்டாராம், தோழர் வியாகத் அலி.

கவர்னர் ஜெனரல் விருந்து
கசந்து கிடக்கிறதோ என்று கேட்டு
கிண்றன தேசிய ஏடுகள்?

தோழர் வியாகத்துவி ஏன்
மறுத்தாச்சரா? இதை ஏன் தீடிய
ஏடுகள் இவ்வளவு பிரமாதப்
பதித்த வேண்டுப்?
விநுந்தில் மருந்து
விடுமோ என்று கூட அவர்சந்தீத
கப்பட்டு அதனால் மறுத்திருக்க
வும் கூடுமல்லவா? யார் கண்டது?

மட்டும் என்ன தாழ்த்தி? என்று
கூறுகிறார்கள் இந்துஸ்தான் சர்க்
கார்.

ஆணால் இதைச் சொல்லுகிற
தோரணை இருக்கிறதே அது
தான் வெகுநேர்த்தி!

ஒரு மாமிபாரைப்பற்றி ஒரு
கதை சொல்லுவதுண்டு. அந்த
மாமிபார் தன் மருமகளைப்பற்றிச்
சொல்லும்போது, என் மருமகள்
தீவாளிக்குத் தீவாளி, தீவாளிக்
குத் தீவாளி விடாமல் என்னெய்
தேய்த்துக் கொள்ளுகிறாள்;
ஆனால் என் மகளோ வாரத்துக்கு
ஒருதடவை தான் என்னெய்
தேய்த்துக் கொள்கிறாள் என்பா
ளாம். அதாவதுமுன்னதை வெசு
வேகமாகச் சொல்லிப் பின்னதை
மிகவும் நிதானமாக நிறுத்தி ச்
சொல்வாளாம். இந்த முறையைத்
தான் கையாளுகிறார்கள் இந்துள்
தான்சர்க்காரும்.

மன் சென்னை ஒரு பாட்டிலும் அலை அரை அணாத்தான் விலைக்குக்கூடுகிறதாம். பெட்ரோல் ஒரு காலாலுக்கு மூன்னமூன்தான் விலை கூடுகிறதாம் இந்தவிலையேற்றம் டின் கணக்கில் கூறினால்மக்களுக்கு மலைப்பட ஏற்பட்டவீடிம் என்கற ‘மாமியார் போக்குத்தானே இது?

(இம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வான். சுற்றுத்தார் வரும்போதே
இவ்வாறு கூறிவான்.

இடைவிடாது இன்பு நகர்ந்து
இல்லறம் நடத்தவேண்டும் என்
அம் விருப்பத்தினாலும், பொருள்
தேடுக் கடமையுள்ள தலைவன்பிரி
யாகும் என்ற அச்சத்தினாலும்,
உரவர் கூறும் அம்பலும், அலரும்
களவை வெளிப் படுத்துமென்ற
அச்சத்தினாலும், பிறர் தன்னை
உற்றுப் பார்த்ததால் தலைவ
னைக் குடுதற்கு இடையுறுநோங்க
தாலும் தலைவி உடன் செல்லத்
துணிந்தாள். வரைய உடன்ட்ட
தும் இக்காரணங்களாலேதான்.
உடன்செல்லும்போது தாய்க்கும்,
தோழியர்க்கும் உரையெனத் தீர
மியிடம் கூறுச் செல்வார்.

தோழிதலைவ னாடுதலைவியை
உடனுறுபும்போது ‘இவள் இக்
கட்டிளாயபபருவமூழிந்து நரை
திரைவரினும் இன்றேபோல் பாது
காப்பிராக’ என்றுகூறிவிப்பாள்.
தேடிச் செல்லவெண் னும் செவி
வியை, இருவரும் இனிதேசல்வ
தாக வழியில் கண்டோர் கூறினார்.
ஆகையால், சென்று இருவரை
யும் அழைத்துவா ஏன்பாள்.
தேடிச் செல்லும் செவிலி மரங்க
ளையும், விலங்குளையும் ‘என்
மகள் செல்வதைக் கண்டார்களா!
செல்லும் வழியை எனக்குக் காட்ட
கேங்கள்’ என்று கேட்டுக்கொண்டே
செல்வாள்.

நற்றாய்: மகள் மருமகனுடன் சென்றபின் தலைமகளைப் பெற்ற நற்றாயின் செயல் பெற்றதா யன்பை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுவதோரு செயலாகும். மகள் தன் காதல்லூடன் சென்று விட்டா ளங்பதைக் கேட்டதும் நற்றாய் வேறுயானையும் குறைகூற வில்லை; நான் இதைக்கவனியா திருந்தீதனே யென்று முதலில் தண்ணென்று கொள்கிறாள்; பின்னர்க் காணாமல் அழைத்துச் சென்றமைக்காகத் தலைவர்களையும், அதன்பின் சொல்லாமல் அவனுடன் சென்றமைக்காகத் தன்மகனையும் நொந்துகொள்கிறாள். அவ்வாறு நொந்து கொண்டவர், எப்படியோ கெட்டுத் தொலைந்து போகிறார்கள்; நமக்கென்னை என்று வெறுப்புடனா இருந்தாள்; இல்லை; பின் என் செய்தாள் தலைவிசென்றிடம் முழுபெய்து

மரங்கள் தழைத்து நிழலும் ரீரும் உடையதாக இருக்கவேண்டும்; இப்போது அவள் இடையூறின்றிச் செல்லவேண்டும்; தலைவன் என்றும் அவளை அன்போடு நடத்த வேண்டும் எனவேண்டுகிறாள். ‘சென்ற இடம் இருக்க வேண்டுமாம்.’ என்னே தாயுள்ளத்தின் தன்மை! அன்போடு நடத்தவேண்டும்! பெற்ற மனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு, என்பது எவ்வளவு பொருள்பொதிந்தசொற்றொடர்? அதோடு நன்றாக வாழும்படும் என்று எண்ணிக்கொண்டே இருந்தாளா? அதுதான் இல்லை. தான் முன்னர் எச்சரிக்கை யில்லாதிருந்த குற்றத் தையும், மழையின்மையால் செல்லும் வழி கொடிதாக இருந்திருக்குமென்பதையும், இப்போது இடையூறு நிகழ மூலமென்பதையும், பின்பு அன்பின்றி நடத்தவீன் என்பதையும் தானே கற்பனை செய்து கொண்டு வெறுத்தனள். தலைவன் தன்மையை அறியாமையாலும், அவள் செல்லுமிடத்தையறியாமையாலும் அவ்வாறு அய்யங்கொண்டு வெறுத்தனள். முன்னர், நன்மையுண்டாக வேண்டுமென்றெண்ணினாள்; அதற்குமாறாகத் தீமையுண்டாகாதிருக்கவேண்டுமெனவும் எண்ணினாள். செல்லும்வழியில் கொடியவிலக்குகளையும், ஆறலைப்போரையுங்கண்டு அஞ்சவாளை அஞ்சினாள்; தேஷ்சென்றவர் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் தீங்குசெய்வாரோ என்றும் அஞ்சினாள். இங்குவந்து செருவாளா என்றெலைனக் கேட்பாள். காக்கை கரைந்தால் வந்துவிவாவென்னன் னுவாள். ‘ஆகும்’ என்றுயாராவது சொல்வார்களா என நற்சொல்லை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள். கட்டுங்கழுங்கும் பார்ப்பாள். தோழியின் ஆற்றாமைகண்டு வருந்துவாள்.] தெடிச்சென்றவர் காணாது மீண்டும் வரக்கண்டு வருந்துவாள்.] இனித் தலைமக்கள் தலைமகனுடன் அவனுரையடைந்தனள் எனக் கேட்டு மக்கவாள். தேஷ்சென்றவர் இருவரையும் அழைத்துவரக்கண்டு மக்கவாள். தலைவியைச் சுற்றத்தார்க்குக் காட்டி மகிழ்வாள்]

இத்தாயன்பைப் பருவமடைந்த காளையருங்கன்னியருங்கருசதுடன் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அதுமிகும் அவர்கள் தங்கள்

கருத்தை முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

கண்டோர்: உடன்போகும் காதலர்களை வழியில் கண்டவர். தலைவனும் தலைவியும் செல்லும் போது வழியில் கண்டவர்கள்—பொழுது சென்றது: இருள் வந்தது; கொடியவிலக்குகளும் ஆறலை கள்வருமின்னள் அரியவழி; ஆகையால், நீங்கள் இருவரும் இந்தோத்தில் தனியாகச் செல்லுதல்தசாது. எங்கள் ஊர் அதோபக்கக்கில் இருக்கிறது. நீங்கள் செல்லவிலிருக்கிறது. ஆகையால், இன்றிரவு எங்களுரில் தங்கிச் செல்லுங்கள் என்று அன்போடு வேண்டுவர். தமிழ் உள்ளம் படைத்தவரல்லவா? காதலர்களிடத்து அன்புடைய கெஞ்சினராகி, மனமிரங்கி, இனி இதற்குமேல் செல்லமுடியாது; எம்முக்கு வரவேண்டும் என அழைத்துச் செல்வர். விருந்தோம்புதல் தமிழரின் தனிப் பெருங்குணமல்லவா? இவரின்குணமாக, தேஷ்சென்ற செங்கிணியின் நிலைமைக் கண்டு, ‘அன்னாய்! நிவருந்தவேண்டாம்; அவர்கள் அன்பால் ஒன்றுபட்டனர். நீங்கள் சேர்க்கையைக் குலைக்க வேண்டாம் எனத்துப்பர். சிலர், நாங்கள் அவர்களை இன்ன இடத்துக்கண்டோம். போய்ப்பார்த்து அவளை அவனுக்கே கொடுங்கள் எனக்கூறிப்போகவிடுவர். காதலர்கள் தலைவனுருக்குச் செல்லும் போதும், செவி வியோ, தமரோ மீட்டுக் கொண்டு வரும் போதும், அல்லது மனம் செய்து கொண்டு பின்னொருங்காள் வரும்போதும் அன்புபாராட்டுவர். கண்டோர் ஓரிடத்தில் உள்ளவரல்லர். வழியில் கண்டோரெல்லாம் கண்டோர்தான். அப்பலருமே உடன் போக்குக்கு உதவி செய்தோராவர்.

கற்பு: கற்பாவது-களவு முற்றியதலைவனும் தலைவியும் மகட்கொடைக் குரியவரான மனமகள் பெற்றோர் உடன்பட்டு மனமுடிப்ப, மனங்கு செய்து கொண்டு இல்லறம் நடத்துதலாம். கற்பியலின் முதற்குத்திரத்தில் வரும் காணம், கற்பு என்னும் சொற்களுக்கு முறையே ‘சடங்கு, கற்பிக்கப்பட்டபடிநிற்றல், என உரைகொள்ளப்பட்டுள்ளது. அது சரியான பொருள்லல். தொல்காப்பியர் காலத்திற்குமுங்கிய தமிழர்மனவினை யாதொரு சடங்கை

யும் கண்டறியாது. கரணம்-மனவினை. இல்லறத்திற்குக் காரணமானது. கரணம்-காரணம். கொள்ளுமுறைமையை உடையதலைவன், அம்முறையை உடைய தலைவியை, கொடுக்குமுறைமையை உடைய பெற்றோர் கொடுப்பக் கொள்ளுதல் கரணம் எனப்படும். அவ்வாறு கொண்டு இல்லறம் நடத்துதல்கற்பு எனப்படும். கொடைக்குரியோர் பெற்றோரும், பெற்றோர் இல்வழி அண்ணலும், அண்ணனில்வழிப்பங்காளிகளுமாவர்.

கற்பு-களவொழுக்கத்தின் கணி. அதாவது அன்பின் வெற்றி. தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டுக் கொண்ட காதலன்பு கெடாமல் இருவரும் மனங்கு கொண்டு இல்லறம் நடத்துதலும், தலைவன் பிரிவில் தலைவி அன்புவருவாமல் ஆற்றியிருந்து வெற்றிபெறுதலும் உடைமையின் இது கற்பு எனப்பட்டது. “மறை வெளிப்படுதல் கற்பு,, (செய்-187) என்பதும் காண்க. கணவன் மனவி இருவரையும் ஒன்றுபடப் பினித்து நிற்கும் பனங்கலக்கு அன்பின் பயனே கற்மாகும். அவ்வன்பு காதலாகும்

நனிமிகு பழங்காலத்தேயாதொரு சிரும்-சடங்கும் இன்றி, இயற்கையை யொட்டியே மனவினை நடத்துவந்தது. அது, ஏல்லாத் தமிழரிடையும் ஒரேவகையாகவே நடந்துவந்தது. அது, வரைவட்ட காதலர்களின் பேற்றோரும் வரைவடன் படேலேயாகும். பிறகாலத்தே சிலசீர்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. அவையே 86, 136 அகப்பாட்டுக்களில் குறிக்கப்படுவன. அவை வருமாறு.

(தொடரும்)

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சாமாங்களும், வேற்று சாட்டவர்களுடையதாகியது. பணமும் பறந்தது அவர்களுக்கு. வெளின், ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய நேதித்திலே, முதல் வேலையாக அங்கியரின் மார்க்கெட்டைத்தானே ஒழித்தான்? இதை அறியாரா, நீரு? என் சினாவிலேயே அவர்கள்டிருக்கலாமே அமெரிக்காவின் திருச்சிலையாடல்களை? கேருவுக்கு தெரியாமல் இருந்தால்கூட, மார்ஷல் திட்டத்தை ஒருமுறையிடத்துப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளலாமே அமெரிக்காவின்

ஆதிக்கன்னத்தை, வாலேஸ் பிரசங்கத்தை ஒரு முறை கேட்டால் தெரிந்து கொள்ளலாமே அவர்? வெண்டல் வில்கியின் 'ஒரே உலகத்தைப்' படித்துப்பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியுமே அவரால். ஆதிக்க ஆசைமிக்க அமெரிக்காவிடத்திலே தஞ்சம் புகுந்து, தயாபரனே தாரும் அருள்? என்று ஏன் கேட்கிறார்? இந்தியாவைக் காட்டிக்கொடுக்கும் திட்டமா? இருக்காது. பண்டிதருக்கு, அவர்களின் அந்தாங்க எண்ணம் தெரியாதா? அப்படியும் சொல்லமுடியாது. அகில உலக அரசியலை அறிந்தவராயிற்றே. வேறென்ன இருக்க முடியும்? நாமறியோம் பராபரமே என்பதைத்தவிர ஈம்மால் எதுவும் கூற முடியவில்லை.

நேருவின் அமெரிக்க விஜயத் தால் உடனடிப்பலன் ஏதாவது உண்டா என்று கேட்டால் உண்டு என்றுதான் பதில் கூறமுடியும். அதோ பத்திரிக்கைகளின் முதல் பக்கத்திலே பாருங்கள்; போட்டோக்களைப்பாருங்கள்; அதிலே சிரித்த முகத்துடனே நேருவும், ட்ருமனும் நிற்பதை நோக்குங்கள்; அக்கிலனுடன் ஆனந் தமாய் ஜவஹர் இருப்பதைப்பாருங்கள். காரில் நடுவிலே மதிப்பிற்குரிய தோழியர் விஜயலட்சுமியும், ஒரு பக்கம் நேருவும், மறு பக்கம் ட்ருமனும், புன்னகை தவழ தாலாட்டப்படுவது தெரியவில்லையா? கிருஷ்ண ஹஷ்டிக் சிங், இந்திரா நேரு, கிரிஜாசங்கர் இவர்களின் மலர் முகம் உங்கள் மனதிற்கு மகிழ்ச்சிதரவில்லையா? இவைகளைத் தவிர வேறென்ன நேரு சென்றதிலே நாம் எதிர் பார்க்க முடியும்? வேண்டுமாவால் இன்னும் ஒன்றை எதிர்பார்க்கலாம், அது தான் இந்த நாட்டை, கொலம்பஸ் இந்தியாவுக்கு அடமானம் வைக்கப்படுவதை. நிச்சயம் நாம் பார்ப்போம். அமெரிக்கர் கள் சாமான்யர்கள்லீ, சாசசக் காரர்கள். நிச்சயம், கொஞ்ச மொழி பேசி, குல்லாய் போட்டுப் பார்த்து, தங்கள் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்வார்கள்.

நாம் எவ்வளவோ எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் நடக்கிறதோ...? அதோ நம் கண் முன்னாலேயே அடகுவைக்கப்படுகிறது நம் நாடு. நாம் பார்த்திருக்க, 'பாரத'

அவள் தந்த வாழ்வு!

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை! மாலை மறீந்து ஒருங்கும். 'தத்துவ விளக்கம்' புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அறையின் ஜன்னல் திறக்கிறுந்தது. அதன் வழியாக வெளியே பார்த்தேன். இன்னும் டாக்டர் வரவில்லை என்று தெரிந்து கொண்டேன். திரும்பவும் புத்தகத்தை படிக்கத் தொடங்கினேன்.

'பம், பம்' என்ற ஒலி, என் காதில் விழுந்தது. ஒரு புத்தம் புது 'கார்', தன் மினுமினுப்புக் குலையாமல், தான் பாதையில் போகும் சப்தம் மற்றவர்களுக்குக் கேட்காமல், வெகு அழகாக எங்கள் எதிர் வீட்டில் வந்து நின்றது. 'கார்' நின்றது, டிரைவர் இறங்கி வந்து கத்வைத் திறந்தான். உடனே, டாக்டர் நாசிம்மன் எம். பி. பி. எஸ். டக், டக் என பூட்ஸ் சப்தத்துடன் வைத்தியசாலையினுள் ஓன் நுழைந்தார். நான், புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு டாக்டரிடம் புறப்பட்டேன்.

டாக்டர் நாசிம்மன், எங்கள் வீட்டிற்கு எதிர் வீட்டில் தன்னுடைய வைத்தியசாலையை வைத்து ஒரு மாதம் ஆகற்று. அவர் வந்த புதிதில், 'தலைவர்' என்று அவரிடம் மருந்துக்கு கொள்ளேன். அதிலிருந்து எங்கள் இருவருக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் மாலையில் அவரிடம் சென்று கேசிக்கொண்டிருப்பேன். நாசிம்மன் மாலை நான்கு மறீந்து வருவார்; சிரும்பும் ஏழு மணிக்கெல்லாம் கிராமத்திற்குச் சென்று விடுவார்.

நான் உள்ளே நுழைந்தேன். டாக்டர் புன்னகையோடு என்னள் வரவேற்றார். சற்று நேரம் எதே தோ பேசிக்கொண்டிருந்தோம். திடீரென்று, 'ஐயா' இன்று ஆற்றங்

வீரர் பணிக்கிறார் புதக் கண்டத்திற்கு, நாம் பதறப்பதற கொட்டி அளக்கிறார் உரிமைகளை அவர்களுக்கு. என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? பார்ப்போம்! பார்ப்பதென்ன, இது தான் பதில்.

அடிமை! அடிமை! அடிமை! எந்தாளும் அடிமையே!

—சுப்பையன்

கரைப் பக்கம் போய் வரலாமா? எனக்கென்னவே இன்று மனது சரியாகவே இல்லை! இன்று ஒரு வாழ்வும் வரவும் மாட்டார்கள். என்றார். டாக்டர்! 'சரி, என்று தலையை அசைத்தேன். அவர், டிரைவரை அங்கேயே இருக்கச் சொல்லிவிட்டு, காரில் அமர்ந்து அவரே ஒட்டிக்கொண்டு வந்தார். ஆற்றோரம் இருந்த மரத்தடியில் காரை நிறுத்தி விட்டு இருவரும் நடந்தேம்! ஒரு இடத்தைக் காட்டி, 'அங்கே போய் உட்காருவோம் என்றேன். அவர் மென்மாக நடந்தார்!

அந்த மணல் திட்டில் உட்கார்ந்தோம்! நான் டாக்டரோடு பழகி யிருக்கிறேனே யொழிய, அவர் குடிம்பத்தைப்பற்றி எனக்கொண்டும் தெரியாது. அதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என நினைத்து, 'டாக்டர், உங்களுக்கு திருமணம் ஆகிவிட்டதா?' என்றேன். அவர் புன்னகை புத்தார்! சற்று தூரத்தில் ஒரு கொக்கு, ஒரு சிறுமீணக்கவ்விற்று!

அவர் என் கேள்வியின் பொருளை புரிந்து கொண்டார். அவர் சற்று நேரம் வரவில் தண்ணீரில் 'தவம்' செய்யும் அந்த கொக்கை உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு பெரு மூச்சு வெளி வந்தது! என்ன எண்ணினாரோ யார் கண்டது!

'நான் அப்பொது இண்டர் படித்துக்கொண்டிருந்தேன் —இப்போது மாடிப்புக் கலையாமல் சட்டை அரிசின்றேனே, ஆப்படியல்ல அப்பொது. என் தெரியுமா? என்றால் நான் என்ன வையும் சொத்தையும் என் தாயிடப் பூப்படைத்து விட்டு, தன் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார். இருந்த சொத்தை வைத்துக்கொண்டு, என்னனக்கல்லுரிக்கு அனுப்பி வந்தாள், என் தாய்!

கல்லூரி விடுமுறைக்கு இன்னும் ஒரு மாதம் தான் இருக்கிறது. கல்லூரி முடிந்ததும் நான், என் கிராமத்திற்குச் சென்று, தாயைக் காணலாம் என்ற எண்ணத்தில் முழுகி, கையிலே வைத்துப் படித்துக்கொண்டிருந்த புத்தகத்திலே என் தாயின் உருவத்தைக் கண்டு மகிழ்துக்கொண்டிருந்தேன்!

“சார், தந்தி! நரசிம்மன் நீங்கள் தாலா?”—இந்த வார்த்தைகள் என் கவனத்தை இவ்வளக்தி தீற்குக் கொண்டு வந்தன. தந்தி யை வாங்கிப் பிரித்தேன்! என் தாய் மரணத்தை முத்தமிட்டாள். கல்லூரி படிட்டுக்குப் புனரியா? என்று எண்ணியபடியே ஊருக்குச் சென்றேன்.

செய்யவேண்டிய வேலைகள் முடிந்ததும், ‘நீ இந்த ஆண்டு தேர்வை எழுதிவிட்டு வந்துவிடி. அது தான் நல்லது.’ என்றார் என் நண்பர் சந்திரன். அவர் வார்த்தை கைகளிலும் உண்மை இருப்பதாக உணர்ந்தேன். கல்லூரி நோக்கி வந்தேன். தேர்வுக்கு இன்னும் இருப்பது நாட்கள் உள்ளன! நான் படித்துக்கொண்டிருந்தேன், என் அறையில்!

மல்லிகையின் மணம் இலேசாக என்மூலைக்கு எட்டியது. எனக்கு ஒன்றுமேபுரியவில்லை. என் அறையில் மல்லிகையா? எப்படி வந்தது! என்றான்னைத்துக்கொண்டேபடித் தேன்!

“மன்னிக்க வேண்டும்!”

நான் நிமிர்து நோக்கினேன். என் வகுப்பில் என்னுடன் படிக்கும் வேதவல்லி! நான்விழித்தேன்! “உங்கள் தாயார் காலமானதைக் கேள்விப் பட்டேன். அவர்உடம் புக்கு என்னை?”

நான், அவளை உட்காரச்சொன்னேன். இரு ஆண்டிகளாக அவள் என்னுடன்டித்துவருகிறாள். அவளைப்பற்றி நான் எண்ணியதுமில்லை. அவளுக்கும்னன்னைத்தெரிந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவள்யார், என்பதும் எனக்குத் தெரியாது! என் கல்லூரியில், என் வழுப்பிலேயிய படிகிறாள், அவ்வளவுதான்! தின்று அவள் வந்தது எடுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது!, உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை, மார்ட்டைப்பு! என்றேன்.

“சரி. படியுங்கள். மறுபடி வருகிறேன்? என்று எழுந்தாள். நான் தன் சொல்லவில்லை, அவள் சென்றாள். நான்படிக்க ஆரம்பித்தேன்!

தேர்வு எழுகி முடிந்தது. இனி என்ன கையவுது என்பதுவனக்குத் தெரியவில்லை கிராமத்திற்குச் சொன்று இன்னதுசெய்வது என்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன்! அப்போது, உள்ளே வரலாமா? என்று வேதவல்லியின் குரல் கேட்டது. என், புனரைக்கொடு,

வாருங்களேன்! எனவரவேற்றேன்.

சற்று நேரம் மொனம்நிலவியது!

“அதீத ஆண்டு படிக்கப்போகிறீர்களா? — அவள் கேள்வி இது!

“இந்த ஆண்டு முடிந்ததும், வைத்திய கல்லூரியிலே சேந்து. படிக்கவேண்டும் என்பது என்றாயின் விருப்பம்! என் எண்ணமும் அதுதான். ஆனால் இப்போது அது ஒரு கனவு!” என்றேன்.

“என்?”

“எனா?”

“நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன்; கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்களே!

“எது வேண்டுமொனாலும் சொல்லுங்கள்”

“நானும் வைத்தியக் கல்லூரியில்தான் சேரப்போகின்றேன். நீங்களும் என்னுடன் சேரவேண்டும் என்பதுதான் என்விருப்பம். என் விருப்பத்தை வீணாக்கி விடாதீர்கள்! பணத்தைப்பற்றிய கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம்.”

நான், மெல்ல சிரித்தேன்!

இருவரும் கல்லூரியில் சேர்ந்தோம். அங்குபடிக்கும்போதுதான் வேதவல்லி ஜமீன்தாரின் ஒரே மகள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்!”

டாக்டர், ஆற்றிலிருந்தகொக்கை நோக்கினார். அது தன் சிறைக அடித்துக் கொண்டு பறக்க ஆரம்பித்தது! சூரியன் தன் கொன்னிற கிரணங்களை வாரி இறைத்துக் கொண்டிருந்தான். சற்று நேரத்தில் இருந்திடம் தெரியாமல் மறையப்போகும் அவள், தன் முழுவன்மையையும் காண்பித்தான். இரண்டு புறாவானத்தில் எங்கோ பறந்து சென்றன!

டாக்டர் திரும்பவும் சொல்ல ஆரம்பித்தார்:

கல்லூரித்தேர்வு முன்றுமாதங்கள் இருக்கும் ஒரு நாள் வேதவல்லி என்னிடம்கடித்தைக்கொண்டு வந்துகொடுத்தாள். அது அவளுக்கு ஜமீன்தாரால்ஸமூத்தப்பட்டதாகும். அதில் ஒரு இடத்தைக்குறிப்பிட்டு இங்கிருந்து படியுங்கள் என்றாள். நான்படித்தேன்..... இதுவரையில் உன்னிருப்பத்திற்கு மாறாக நான்நடக்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஒரு விவகாரத்தில் உன்னண்ணம் நல்லதல்ல என்தே என் எண்ணைம். எதற்கும் தேர்வு முடிந்து ஓரிட்கு வருத்தம் சேர்க்கொள்ளலாம், ... என்று இருந்து “என்ன இது!” என்றேன்.

இன் விளாரு கடித்ததைக் கையில்கொடுத்து ஒரு இடத்தையும் குறிப்பிட்டாள். நான்,... ..... தேர்வு முடிந்து வந்து மூம் என்னணம் மாற்றமடையாது. நீங்கள் தேர்வு முடிவதற்குள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இல்லையென்றால் நான்கு ரூபாய் செலவில்.....

கடித்ததைப் பின்கிக்கொண்டாள்!

“என்ன வேடிக்கையா செய்கிறாய்? என்றேன்.

புன் முறவல் பூத்து, தன் இன்முகத்தை என் முன் காட்டி, மான்போல ஒடிமறைந்து விட்டாள்.

மறு நாள் காலை அவளுக்குத் தந்தி ஒன்று வந்தது. ‘திருமணம் நிச்சயம், கவலை வேண்டாம்—ஜமீன்தார். ‘என்று இருந்தது. அவள் எண்ணப் பார்த்தாள். நான் அவளைப் பார்த்தேன்.

தேர்வு முடிந்ததும் என்னையும் அவள். கிராமத்திற்கு அழைத்து வந்தாள். ஜமீன்தார் எங்களை வரவேற்றார்.

திருமணம் வெகு விமரிசையாக நடந்தது.

உங்கள் வீட்டிற்கு முன் இப்போது வைத்தியசாலையும்வைத்து விட்டேன். கிராமத்தில் அவள் ஒரு வைத்தியசாலை வைத்து நடத்துகிறாள். இந்த காலை என்மாமா சென்றவாரம்தான் எனக்காக, வாங்கி வந்தார்.’

டாக்டர் கதையை முடித்தார். ‘கார்பனைப்பாக்காட்சியளித்தது வானத்தில் பூர்ணசந்திரன் உதயமானான்;

“போகலாமா?” என்றார்தர சிம்மன்.”

“இந்த புத்தகத்தைக்கொண்டு போய்கொடுத்துவிட்டுவரவேண்டும் நீங்கள் மட்டும் போய்வாருங்கள்.” என்றேன்.

“எங்கே!”

‘என் நண்பரிடம் நேற்று இரவல் வாங்கிவந்தேன். அவர்டம்தான்!’

கார், புறப்பட்டு ‘விர்’ என்று சென்று மறைந்தது. நான் நடந்தேன்.

அச்சிட்டு வேளியிடும் ஆசிரியர் என் கரிவரத்சாமி. தமிழன் அச்சகம்:

59. கச்சேரி வீதி, ஈரோடு